

Hvad kan man se netop nu i Galileoskopet ?

Jeg har været ude at øve mig i det klare vejr. Galileoskopet er monteret til et 1610 mm fotostativ. Uden stativet ville jeg ikke have fået nogen glæde af det.

Nu så jeg med 25x okularet Pleiaderne og Hyaderne stå som mange perler i et smykkeskrin. Man finder dem i forlængelsen opad af Orions bælte. Hyaderne ligger lige under Tyrens røde øje. Fortsættes linien opad fra Orions Bælte ser man Pleiaderne (Syvstjernen)

 <p>Bjarne Sandager</p>	 <p>Bjarne Sandager</p>
<p>Under Orions bælte ses Orions Sværd – Orientågen. Her fødes ca. 3000 stjerner – det afslører fotos med store rumbaserede teleskoper.</p> <p>Orions røde skulder er stjernen Betelgeuze, der snart vil blive en supernova. Orions Bælte peger ned på Sirius – himlens klareste stjerne.</p> <p>Følger man bæltelinien opad rammer man den rødlige Aldebaran - Tyrens røde øje, der også snart vil blive en supernova. Under Aldebaran finder man med en kikkert Hyaderne, der er en åben hob af unge stjerner.</p> <p>Foto Bjarne Sandager</p>	<p>Lidt højere oppe på linien fra Orions Bælte finder ser man Pleiaderne eller Syvstjernen med det blotte øje. I Galileoskopet ses mange flere end 7 – et utroligt smukt syn. Store teleskoper afslører en åben hob af hundredvis af unge stjerner.</p> <p>I en græsk myte er Pleiaderne syv prinsesser, som Orion elsker. Men han må ikke få nogen af dem, fordi han blot er en omflakkende jæger. Deres far forvandler alle prinsesserne til duer, så at de er nødt til at flyve væk fra deres elskede jæger. Men som man ser på aftenhimlen ”løber” jægeren efter duerne uden at kunne nå dem.</p> <p>Foto Bjarne Sandager</p>

Praespe var lige så flot i Galileoskopet. Den findes på linien mellem Regulus (i Løven) og Pollux (i Tvillingerne) – lidt nærmere Pollux.

Jeg fik også et godt indtryk af Orientågen, der ses under Orions bælte.

Download f.eks. planetarieprogrammet Stellarium for at finde rundt på himlen,

I knækket i Karlsvognens vognstang ser man med det blotte øje stjernen Mizar, og måske skimtes den svagere Alcor tæt på. Men allerede ved 25 x ser man Alcor i stor afstand fra Mizar, og selve Mizar opløses i to stjerner!

Foran vognen ses nogle stjerner der skal være hovedet på Store Bjørn. Vognen forestiller Store Bjørns bagdel og hale. Nedenunder ses Store Bjørns ben.

Vognstangens bue kan forlænges til den rammer den klare Arcturus. Denne stjerne ses i den nederste spids af en ”vaffelis ” der går under navnet Bootes eller Bjørnevogteren. Fortsættes buen forbi Arcturus ser man Den klare Spica i Jomfruen, hvor Saturn også findes i år.

En forårsaften står Karlsvognen højt på himlen, og den vender på hovedet - modsat den måde den ses på Magnus Edingers efterårsfoto af Karlsvognen. En forårsaften kan man finde Karlsvognen højt på himlen og Arcturus og Spica i sydøstlig retning.

Foto Magnus Edinger

Mars var fin ved 25 x.

Man kunne se Saturns ring ved 25x. Jeg indsatte Barlowlinsen, der forstørrede 50 x, men måtte først opgive, for jeg kunne intet se. Næste dag øvede jeg mig i dagslys i at fokusere. Hvis man ikke er tæt på fokus, ser man ingenting i Barlowlinsen.

I dagslys lærte jeg at finde fokus i Barlowlinsen ved at indrykke fokuseringsrøret indtil okularet var ”i en langefingers afstand”. Næste aften fik jeg hurtigt Saturn midt i synsfeltet ved 25 x. Jeg spændte skruerne i stativet, skiftede til Barlowlinse og fokuserede. Da så jeg en udflydende klat. Jeg fokuserede nu helt nøjagtigt og så Saturn med en super flot ring. Først når man slipper med hånden, bliver billedet så roligt, at man kan nyde det.

Fantastisk at det er muligt at se så meget i et Galileoskop.

Observation af Månen gennem Galileoskopet vil også kunne give stor fornøjelse. Se f.eks. videoen af Månen filmet gennem et Galileoskop her: <http://www.bornafgalileo.dk/galleri.htm> eller her: <http://www.youtube.com/watch?v=GU47zpattVI>.
Se efter Månen på vesthimlen i ugen efter den 18. marts 2010 eller en måned senere.

Man kan også finde Venus i horisonten i vest lige efter solnedgang fra midten af marts 2010. Galileo Galileo så i et lignende teleskop at Venus havde faser, der skiftede således, at det var klart at både Venus og Jorden drejer sig omkring Solen.

Jupiter befinder sig bag ved Solen og den vil komme til syne på morgenhimlen før solopgang i maj måned. Senere på året vil Jupiter kunne ses tidligere på natten.

Man får kun glæde af Galileoskopet, hvis man spænder det fast på et stativ. I Galileoskopet er en møtrik, som passer til ethvert fotostativ. Brug helst et solidt stativ, da det gør billedet mere stabilt. Se på www.boernafgalileo hvilke der anbefales.

Carsten Andersen
Børn af Galileo